

DOMINGO 4 CORESMA Ciclo A

PRIMEIRA 1 Sam 16, 1b. 6-7. 10-13a

David é unxido coma rei de Israel

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO PRIMEIRO DE SAMUEL

O Señor faloulle a Samuel:

- "Enche o corno de óleo e vaite, de parte miña, onda Ixaí, o de Belén, pois escollín un rei entre os seus fillos".

Cando chegaron e viu a Eliab, pensou:

- "De seguro que o Señor ten diante de si o seu unxido".

Pero o Señor díxolle a Samuel:

- "Non te fixes no seu bo ver, nin na súa estatura. Ese está excluído, pois Deus non olla coma os homes. Os homes ven as aparencias, pero Deus ve o corazón".

Ixaí fixo pasar a sete dos seus fillos á vista de Samuel e Samuel dixo:

- "Ningún destes é o escollido do Señor".

Samuel preguntoulle a Ixaí:

- "Xa non tes máis rapaces?"

E el respondeulle:

- "Queda aínda o pequeno, que está gardando as ovellas".

Samuel díxolle:

- "Pois manda que o traian, xa que non nos sentaremos á mesa ata que el chegue".

Ixaí mandou que o fosen buscar. Era loiro, de ollos fermosos e de bo parecer. O Señor dixo a Samuel:

- "Érguete e únxeo, pois é este".

Samuel colleu o corno do óleo e unxiuno diante dos seus irmáns.

SALMO RESP. Sal 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6

R/ (1): *O Señor é o meu pastor: nada me falta.*

O Señor é o meu pastor: nada me falta.

Os pastos verdecentes lévame a repousar,

lévame a beber ás augas tranquilas:

El repón as miñas forzas.

Guíame por vereas rectas,

por mor do seu nome.

Se tiver de pasar por bagoadas sombrizas,

ningún mal temería, pois ti vas comigo:

o teu bastón e o teu caxato son o meu sosego.

Ti pos para min a mesa,

á cara dos meus inimigos;

únxesme con perfume a cabeza,

e a miña copa reborda.

A túa bondade e o teu amor vanme seguindo

Todos os días da vida.

Eu habitarei na casa do Señor

ao longo dos meus días.

SEGUNDA Ef 5, 8-14
Érguete de entre os mortos e hate iluminar Cristo

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO ÓS EFESIOS

Irmáns e irmás:

Antes erades tebras pero agora sodes luz no Señor. Así que andade coma fillos da luz, (porque a luz é toda bondade, xustiza e verdade), tendo en conta o que agrada ao Señor. E non compartades as obras estériles das tebras; polo contrario, denunciádeas, que do realizado por eses tales ás agachadas dá vergonza mesmo falar. Pero todo iso, cando o delata a luz, queda ao descuberto, pois todo o que se manifesta é luz. Por iso dise:

Acorda, ti que estás a durmir,
érguete do medio dos mortos
e Cristo iluminarate.

DOMINGO 4 CORESMA Ciclo A

EVANXEO Xn 9, 1-41 (longo)
Foise, e lavouse, e volveu vendo

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

O pasar, Xesús viu a un cego de nacemento. Entón preguntáronlle os seus discípulos:

- Mestre, quen pecou, para que nacesse cego: el ou seus pais?

Xesús respondeu:

- Nin pecou el nin os seus pais, senón que está cego para que se mostren nel as obras de Deus. Precisamos facer as obras do que me mandou mentres é día; está a chegar a noite e daquela ninguén pode traballar. Mentres eu estou no mundo, son a luz do mundo.

Dito isto, cuspiu na terra e fixo lama e untouna polos ollos do cego, dicíndolle:

- Vaite lavar na piscina de Siloé (que quere dicir "enviado").

El foi, lavouse e volveu con vista. Entón os veciños e os que antes o viran andar a pedir preguntaban:

- Non é este o que estaba sentado pedindo?

Uns dicían: "éche o mesmo"; outros, "non, é un que se lle asemella"; e el dicía: "son eu". Entón preguntábanlle:

- Daquela como se che abriron os ollos?

El respondeu:

- O home que se chama Xesús fixo lama, untoume os ollos, e díxome: "Vai a Siloé e lávate". Entón fun e, ao que me lavei, comecei a ver.

Preguntáronlle:

- Onde está ese?

El contestou:

- Non o sei.

Levaron onda os fariseos o que fora cego. (Era sábado o día que Xesús fixera lama e lle abrira os ollos). E outra vez lle preguntaban tamén os fariseos como chegara a ver. El respondeulles:

- Untoume lama polos ollos, laveime e vexo.

Alguns dos fariseos dicían: "Este home non vén de Deus, que non garda o sábado". Outros, en cambio, dicían: "Como ía poder un home pecador facer estes sinais?" E había división entre eles.

Entón preguntáronlle outra vez ao cego:

- A ti que che parece ese home que lles deu a vista aos teus ollos?

El contestou:

- Que é un profeta.

Os xudeus non lle creron que fose cego e que chegase a ver, ata que chamaron polos seus pais e lles preguntaron:

- É este o voso fillo, o que vós dicides que naceu cego? Logo como é que agora ve?

Os pais responderon:

- Nós sabemos que este é o noso fillo e que naceu cego: como é que agora ve, non o sabemos; nin sabemos tampouco quen lle deu a vista. Preguntádelle a el, que ten anos para falar en por si.

(Isto dixérono os pais, porque lles tiñan medo aos xudeus, pois xa se puxeran de acordo en que, se alguén o reconecía coma Mesías, botábano da sinagoga. Por isto dixeron seus pais: "Ten idade, preguntádelle a el").

Chamaron por segunda vez polo home que fora cego e dixéronlle:

- Dá gloria a Deus: nós sabemos que ese home é un pecador.

El entón respondeu:

- Eu non sei se é un pecador; só sei unha cousa: que eu antes era cego e que agora vexo.

Dixéronlle entón:

- Pero que foi o que che fixo? Como che deu a vista?

Respondeulles:

- Xa volo dixen e non me fixestes caso. Por que queredes oílo outra vez? Ou é que tamén queredes facervos discípulos del?

Eles enchérono de aldraxes e dixéronlle:

- Serás ti discípulo del; nós somos discípulos de Moisés. Nós sabemos que a Moisés lle falou Deus; deste, polo contrario, non sabemos de onde é.

O home replicoulles:

- Pois nisto precisamente está o admirable: en que vós non sabedes de onde é e el deulle a vista aos meus ollos. Sabemos que Deus non escoita os pecadores, pero se un é piadoso e fai a súa vontade, a ese escóitao. Endexamais non se soubo de ninguén que dese vista a un cego de nacemento: se este non viñese de Deus, non podía facer nada.

Respondéronlle eles:

- Ti naciches todo metido en pecados e vasnos ensinar a nós?

E botárono fóra.

Oíu Xesús que o botaran fóra, buscouno e preguntoulle:

- Cres ti no Fillo do Home?

El respondeulle:

- E quen é, Señor, para que crea nel?

Díxolle Xesús:

- Éche o mesmo que estás vendo e que está a falar contigo.

El dixo:

- Creo, Señor.

E prostrouse diante del.

Entón dixo Xesús:

- Para realizar un xuízo vin eu a este mundo: para que os que non ven, vexan; e os que ven, se volvan cegos.

Oíron isto algúns dos fariseos que estaban onda el, e preguntáronlle:

- E, logo, nós tamén estamos cegos?

Xesús contestoulles:

- Se estiverades cegos, non teríades pecado; mais, como dicides que vedes, o voso pecado permanece.

DOMINGO 4 CORESMA Ciclo A

EVANXEIO Xn 1. 6-9. 13-17. 34-38 (breve)

Foise, e lavouse, e volveu vendo

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEIO SEGUNDO XOÁN

Ao pasar, Xesús viu a un cego de nacemento. Entón cuspiu na terra e fixo lama co cuspe e untouna polos ollos do cego, dicíndolle:

-Vaite lavar na piscina de Siloé (que quere dicir "enviado").

El foi, lavouse e volveu con vista. Entón os veciños e os que antes o viran andar a pedir preguntaban:

-Non é este o que estaba sentado pedindo?

Uns dicían: "éche o mesmo"; outros, "non, é un que se lle asemella"; e el dicía: "son eu".

Levaron onda os fariseos o que fora cego. (Era sábado o día que Xesús fixera lama e lle abrira os ollos). E outra vez lle preguntaban tamén os fariseos como chegara a ver. El respondeulles:

-Untoume lama polos ollos, laveime e vexo.

Algúns dos fariseos dicían: "Este home non vén de Deus, que non garda o sábado". Outros, en cambio, dicían: "¿Como ía poder un home pecador facer estes sinais?" E había división entre eles.

Entón preguntáronlle outra vez ao cego:

-A ti que che parece ese home que lles deu a vista aos teus ollos?

El contestou:

-Que é un profeta.

Respondéronlle eles:

-Ti naciches todo metido en pecados e vasnos ensinar a nós?

E botárono fóra.

Oíu Xesús que o botaran fóra, buscouno e preguntoulle:

-Cres ti no Fillo do Home?

El respondeulle:

-E quen é, Señor, para que crea nel?

Díxolle Xesús:

-Éche o mesmo que estás vendo e que está a falar contigo.

El dixo:

-Creo, Señor.

E prostrouse diante del.